

Părțile din procedura principală

Reclamantă: fliight GmbH

Pârâtă: Laudamotion GmbH

Dispozitivul

Radiază cauza C-334/23 din registrul Curții.

(¹) Data depunerii: 26.5.2023

Recurs introdus la 17 februarie 2023 de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a zecea extinsă) din 7 decembrie 2022 în cauza T-487/21, Neoperl AG/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

(Cauza C-93/23 P)

(2023/C 296/16)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezențanți: D. Hanf, T. Klee și E. Markakis, agenți)

Cealaltă parte din procedură: Neoperl AG

Concluziile recurentului

Recurentul solicită Curții:

- anularea hotărârii atacate;
- obligarea fiecărei părți la suportarea propriilor cheltuieli de judecată;
- respingerea acțiunii în anularea deciziei în litigiu.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentul invocă o încălcare a articolului 72 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001 (¹) prin hotărârea atacată, care ridică o chestiune importantă pentru unitatea, consecvența sau dezvoltarea dreptului Uniunii în sensul articolului 58a al treilea paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene:

1. Hotărârea atacată încalcă articolul 72 alineatul (3) din Regulamentul 2017/1001, întrucât constată că examinarea pe fond a motivului de refuz prevăzut la articolul 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009 (²) coroborat cu articolul 4 din acesta constituie o chestiune juridică preliminară necesară pentru examinarea acțiunii în anulare care i-a fost înaintată. Astfel, Tribunalul nu a respectat faptul că acest lucru nu era necesar pentru controlul legalității deciziei în litigiu a camerei de recurs. Un astfel de control ar fi putut fi deja garantat prin examinarea chestiunii dacă, prin neexaminarea în lumina articolului 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) 207/2009 coroborat cu articolul 4 din acest regulament, camera de recurs încălcă articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 207/2009 și articolul 71 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001, invocate de reclamantă în primă instanță în susținerea acțiunii sale. Tribunalul și-a asumat în mod ilegal competența de a examina pe fond motivul de refuz prevăzut la articolul 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 coroborat cu articolul 4 din acest regulament, competență atribuită de lege camerei de recurs [articolul 165 alineatul (1), articolul 66 alineatul (1) și articolul 70 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001].

2. Hotărârea atacată încalcă articolul 72 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001, întrucât Tribunalul efectuează el însuși examinarea faptelor pe fond în lumina articolului 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 coroborat cu articolul 4 din acest regulament. Tribunalul nu are competența materială să realizeze această examinare, din moment ce camera de recurs nu a luat o decizie cu privire la aplicabilitatea articolului 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 coroborat cu articolul 4 din acest regulament, care ar fi susceptibilă să facă obiectul unui control de legalitate pe fond. Din acest motiv, examinarea pe fond pe care a efectuat-o Tribunalul constituie o modificare ilegală a deciziei în litigiu. Tribunalul a exercitat în mod efectiv competența atribuită prin lege camerei de recurs [articolul 165 alineatul (1), articolul 66 alineatul (1) și articolul 70 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001] și, prin aceasta, i-a retras-o în mod definitiv.
3. Invocarea din oficiu, contrar capetelor de cerere formulate de reclamantă în primă instanță, a „încălării domeniului de aplicare al articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009” eludează în mod ilegal normele de competență stabilite de legiuitorul Uniunii la articolul 72 din Regulamentul (UE) 2017/1001. Aceasta are ca efect să determine nelegalitatea hotărârii atacate în întregime, din moment ce aceasta se bazează integral pe această încălcare.
4. Încălcarea, prin hotărârea atacată, a articolului 72 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001 implică în mod necesar alte încălcări în detrimentul recurentului, și anume i) retragerea definitivă a competențelor de examinare și de decizie ale camerei de recurs, atât a celei care îi este atribuită prin lege [articolul 165 alineatul (1), articolul 66 alineatul (1) și articolul 70 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001] cât și a competenței sale specifice [articolul 71 alineatul (1) a doua teză prima situație din Regulamentul (UE) 2017/1001], și ii) încălcarea independenței membrilor săi în exercitarea acestei competențe [articolul 166 alineatul (7) din Regulamentul (UE) 2017/1001]. Aceste încălcări limitează în plus în mod ilegal protecția jurisdicțională de care reclamanta trebuia să beneficieze la mai multe niveluri și în mod specific în temeiul dreptului Uniunii, în primă instanță împotriva deciziei examinatorului EUIPO, precum și împotriva deciziei camerei de recurs [articolul 66 alineatul (1), articolul 165 alineatul (1), precum și considerentul (30) al Regulamentului (UE) 2017/1001; articolul 72 din Regulamentul (UE) 2017/1001].
5. Recursul ridică o „chestiune importantă pentru unitatea, consecvența sau dezvoltarea dreptului Uniunii” în sensul articolului 58a al treilea paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, prin faptul că hotărârea atacată riscă să creeze o insecuritate juridică cu privire la o chestiune care are o importanță structurală deosebită pentru sistemul specific și „logica arhitecturii instituționale” instituite de legiuitorul Uniunii pentru a garanta o protecție jurisdicțională completă, adecvată, efectivă și pe mai multe niveluri împotriva deciziilor EUIPO. Prin natura sa transversală și constituțională, această chestiune este importantă pentru controlul jurisdicțional al tuturor deciziilor camerelor de recurs ale EUIPO, în materie de mărci și în materie de desene și modele industriale. Aceasta privește de altfel protecția jurisdicțională împotriva deciziilor tuturor agențiilor Uniunii pentru care legiuitorul Uniunii a prevăzut cu titlu de „condiție specială” în sensul articolului 263 al cincilea paragraf TFUE un control specific complet prealabil de către o cameră de recurs independentă.

(¹) Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene (JO 2017, L 154, p. 1).

(²) Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO 2009, L 78, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour de cassation (Franța) la 7 aprilie 2023 – Mutuelle assurance des travailleurs mutualistes (Matmut)/TN și alții

(Cauza C-236/23, Matmut)

(2023/C 296/17)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Recurentă: Mutuelle assurance des travailleurs mutualistes (Matmut)